

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: _____

Μια ιστορία "ανάπτυξης"...

Τα παρακάτω τα «ξεκολλήσαμε» από την επίσημη Ιστοσελίδα του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου(<http://www.hradsf.com/gr>) όπου παραθέτονται με την ένδειξη.....:

«ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΠΙΛΕΞΤΕ»!

Αξιοποίηση Γης

Το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ξεκίνησε ένα ιδιαίτερα φιλόδοξο έργο για την εκμετάλλευση των ιδιοτήτων από το Ελληνικό Δημόσιο ακινήτων, στοχεύοντας σε έσοδα 25 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το αντικείμενο εργασιών περιλαμβάνει πάνω από 70.000 ακίνητα του δημόσιου τομέα που επί του παρόντος τα διαχειρίζονται ή ανήκουν σε δημόσιες κτηματικές εταιρείες (ΚΕΔ, ΕΤΑ), σε ΔΕΚΟ ή σε διάφορα Υπουργεία.

Υποδομές

Η Ελληνική Κυβέρνηση διαθέτει ένα πλούσιο χαρτοφυλάκιο έργων υποδομής διαθέσιμων για χρήση, μίσθωση και/ή πώληση. Αυτά μεταβιβάζονται σταδιακά στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου και οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές θα ενημερωθούν μέσω ανακοινώσεων για διαγωνισμό και για εκδήλωση ενδιαφέροντος.

Εταιρικό Χαρτοφυλάκιο

Το Ελληνικό Κράτος κατέχει ένα πλούσιο χαρτοφυλάκιο ιδιαίτερα επικερδών "εθνικών πρωταθλητών", εικονικών μονοπωλίων, σύγχρονων καζίνο, βαριάς βιομηχανίας, εταιρειών τυχερών παιχνιδιών και λαχείων, τραπεζών και άλλων επιτυχημένων επιχειρήσεων. Τα περισσότερα απ' αυτά θα μεταβιβαστούν στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου για περαιτέρω ανάπτυξη, πώληση, μίσθωση ή άλλες μορφές συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα.

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ!

Η έναρξη της διαγωνιστικής διαδικασίας έχει ξεκινήσει για:

- Τα Κρατικά Λαχεία
- την Κασσιώπη, Κέρκυρα
- τη Δημόσια Επιχείρηση Αερίου
- την Αφάντου, Ρόδος
- το Διεθνές Κέντρο Ραδιοτηλεόρασης
- το Ελληνικό

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ: ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

Καθώς διαδραματίζεται η μεγαλύτερη μεταπολεμικά καπιταλιστική λεηλασία στην Ελλάδα, το Υπουργείο «Οικονομίας» και Οικονομικών το Φλεβάρη του 2012 με ένα νομοσχέδιο φαστ-τρακ¹ «αποφασίζει και διατάσσει» να αποχαιρετήσουμε ΚΑΙ το χώρο του πρώην αεροδρομίου.

Να ξεκαθαρίσουμε, αρχικά, πως μιλάμε για το **Χασάνι**, το βραχότοπο που οι πρόσφυγες μετέτρεψαν σε κήπους και από όπου εκδιώχθηκαν δύο φορές, μια κατά την κατοχή και δεύτερη το 1954, για να δημιουργηθεί ο Κρατικός Αερολιμένας Αθηνών. Αυτή είναι η περιοχή που το ελληνικό δημόσιο είχε απαλλοτριώσει τότε, με αντάλλαγμα λίγα ψίχουλα, για τη δημιουργία ενός έργου δημοσίου συμφέροντος- του αεροδρομίου- και που σήμερα ετοιμάζεται να το χαρίσει σε μεγαλοεργολάβους, που θα κερδίσουν εκατομμύρια . Στους όρους απαλλοτρίωσης της γης αναφέρεται ρητά πως δεν προβλέπονται άλλες χρήσεις, πλην του αεροδρομίου. Επομένως, καμία κυβέρνηση δε νομιμοποιείται σήμερα να την εκποιήσει σε ιδιώτες για δόμηση και εκμετάλλευση εις βάρος μας. Άλλα όμως είναι τα σχέδια του κράτους και του συνεταίρου του, του κεφαλαίου...

Στη σημερινή συγκυρία της κρίσης, το ξεπούλημα του αεροδρομίου εντάσσεται στην απώλεια των εργασιακών και κοινωνικών μας δικαιωμάτων και γενικότερα στη βίαιη υποτίμηση της ζωής μας. Με απλά λόγια, εκείνο που ισχυριζόμαστε και θα προσπαθήσουμε να καταδείξουμε στη συνέχεια είναι πως η **κλοπή της γης του Αεροδρομίου δε σημαίνει μόνο την περιβαλλοντική καταδίκη ολόκληρου του Λεκανοπεδίου(με εμάς δυστυχώς ως κύριους αποδέκτες της καταδίκης αυτής).** Πρόκειται συγχρόνως για μια διαδικασία που μας καταδικάζει σε υποταγή στην κερδοφορία του κεφαλαίου και υπονομεύει αντίστοιχα τη δική μας δύναμη να διαπραγματευόμαστε με την κυρίαρχη τάξη.

Εννοούμε, δηλαδή, ότι καμία λαϊκή ανάγκη δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί και

καμία κοινωνική πολιτική δεν μπορεί να υφίσταται, χωρίς την ύπαρξη δημόσιας περιουσίας. Ξέρουμε, εκ πείρας, πως όταν οι επενδυτικοί όμιλοι μιλάνε για «ανάπτυξη», αναφέρονται σε αυτό που για εμάς είναι ζημιά και εκμετάλλευση, ενώ για αυτούς κέρδη.

Από αυτήν την άποψη, την άρνηση να υποταχτούμε στην εκμετάλλευση που μας ετοιμάζουν, την εμπόδιση της λεηλασίας και αυτού του κομματιού-της γης του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, **τη ματαίωση των σχεδίων του Κεφαλαίου και του Κράτους, εμείς τη θεωρούμε νίκη.** Και ο αγώνας που θα δώσουμε για αυτό είναι αναπόσπαστο κομμάτι του κοινωνικού κινήματος ανυπακοής, στο οποίο και εμείς ως λαϊκή συνέλευση συμμετείχαμε με πάθος. Του κινήματος για ελεύθερα δωρεάν Μ.Μ.Μ. ή για στάση πληρωμών στη ΔΕΗ ,εξαιτίας του νέου τέλους ακίνητης περιουσίας(το γνωστό μας «χαράτσι»),του κινήματος ενάντια στο κλείσιμο των σχολείων(τις ...γνωστές μας «συγχωνεύσεις»)ή ενάντια στο πεντόευρο εισιτήριο στα δημόσια νοσοκομεία. Ο αγώνας για το αεροδρόμιο, είναι κομμάτι του αγώνα μας, ενάντια στην πτώχευσή μας.

Συχνά ,όταν μιλάμε στη γειτονιά για το αεροδρόμιο, ακούμε να μας λένε: «Εδώ πωλείται όλη η Ελλάδα, και με το αεροδρόμιο θα ασχολούμαστε...». Αντιλαμβανόμαστε πως η κοινωνία είναι μουδιασμένη από την επίθεση που δέχεται... Απαντάμε, όμως, πως όσο διαπιστώνουμε εμείς, δεν πωλείται η περιουσία του ενός εφοπλιστή ή του άλλου επιχειρηματία, ούτε βλέπουμε να εκποιείται η ιδιοκτησία κανενός πλούσιου «Έλληνα» της Εκάλης. Για την ακρίβεια, λοιπόν, πωλείται όλος ο δημόσιος πλούτος · ξεκολλάει από τη σφαίρα του Δημόσιου και μεταφέρεται στη σφαίρα του Ιδιωτικού, και αυτό συμβαίνει κομμάτι-κομμάτι. Ένα από τα πολυτιμότερα κομμάτια του δημόσιου πλούτου τυγχάνει να βρίσκεται δίπλα μας και αυτή τη στιγμή 9

επενδυτές έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την απόκτησή του, ανάμεσά τους και 2 ελληνικές εταιρείες. Είναι ένα πεδίο αγώνα αυτό που ανοίγεται μπροστά μας, ώστε να υπερασπίσουμε αυτό το κομμάτι...

Άλλες φορές ερχόμαστε αντιμέτωποι με προσδοκίες για κέρδη, δουλειές και ανερχόμενες αξίες. Προσδοκίες, κατά τη γνώμη μας, μάταιες, που δημιουργούνται έντεχνα, για να συσκοτίσουν την αλήθεια, να μας αποπροσανατολίσουν και να μας διαιρέσουν. Για να αφομοιωθεί κάθε αντίδραση επιστρατεύονται σενάρια που φορτίζουν την τοπική κοινωνία με ψευδαισθήσεις. Η λογική του προσωπικού συμφέροντος αλλοιώνει την οπτική μας, μας κάνει κοντόφθαλμους και εύπιστους, έτοιμους να υιοθετήσουμε τις πιο αισιόδοξες για την τσέπη μας προοπτικές. Στο πλαίσιο αυτό είναι σκόπιμο να αναρωτηθούμε:

-Τι είδους «ανάπτυξη» είναι αυτή που μας ετοιμάζουν; Μας αφορά;

-Ποιοι από εμάς και πώς πρόκειται να αναπτυχθούμε;

-Πρόκειται εμείς- έστω εν μέρει-να ωφεληθούμε από τα επενδυτικά σχέδια που επίκειται να υλοποιηθούν στο χώρο του πρώην αεροδρομίου;

Πριν επιχειρήσουμε να δώσουμε τις δικές μας απαντήσεις, να διαλύσουμε τους μύθους και να καταδείξουμε τα προβλήματα, θα ξεκινήσουμε με μια συνοπτική παρουσίαση των όρων του νομοσχεδίου.

ΤΟ ΦΑΣΤ ΤΡΑΚ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2012

Για να γίνει το πρώην αεροδρόμιο δελεαστικό για τους αγοραστές, προτείνεται η πολεοδόμηση του χώρου και της παράκτιας ζώνης, με σκανδαλώδεις όρους δόμησης, με όλες σχεδόν τις χρήσεις γης να επιτρέπονται, και αναιρείται η προστασία αιγιαλού και παραλίας από τη δόμηση και την εκμετάλλευση. Ειδικότερα:

Η « πόλη μέσα στην πόλη » : από το Πάρκο στον... Πόλο!²

- Η πολεοδομούμενη έκταση δεν ορίζεται σαφώς
- Ο Συντελεστής Δόμησης θα φτάνει το 2,2. Μιλάμε δηλαδή για Σ.Δ. Κουκακίου.
- Μέγιστο ύψος κτηρίων δεν ορίζεται · αντίθετα, επιτρέπει να ανεγερθούν από δυο ουρανοξύστες «φάτσα» στις δυο λεωφόρους, Βουλιαγμένης και Ποσειδώνος.
- Το 2,2 του συντελεστή δόμησης μπορεί να γίνει 2,64 (προσεγγίζουμε τους Σ.Δ. της Πλ. Αττικής), με το πρόσχημα του Πράσινου Ταμείου. Δηλαδή, η «Ελληνικό Α.Ε.»² μπορεί, άνετα, να χρησιμοποιήσει τον δεύτερο, αυξημένο ΣΔ, αν δώσει στο Πράσινο Ταμείο το 50% της ωφέλειας σε χρήμα, που προκύπτει από τη διαφορά των δύο συντελεστών δόμησης. Το ποσό αυτό θα «κατατίθεται» σε ειδικό κωδικό του Πράσινου Ταμείου που θα ονομάζεται «Ταμείο Ελληνικού» και θα διατίθεται στους Δήμους Αθηνών και Πειραιώς. **Το Πράσινο Ταμείο συνεχίζει να αποτελεί άλλοθι για κάθε παρανομία, όπως στην ιστορία των αυθαιρέτων!**

Πωλείται θάλασσα μέχρι ...τον πάτο... με δώρο το νησί!

■ Επιτρέπεται να δημιουργηθούν νέες εκτάσεις(τεχνητές νησίδες) μέσα στη θάλασσα(κοινώς μπαζώματα), χωρίς περιορισμούς. Μαζί με το χώρο του πρώην αεροδρομίου εκποιούνται και οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Αγ. Κοσμά, τα Ολυμπιακά έργα που ακριβοπληρώσαμε και η παραλία-συμπεριλαμβανόμενης βέβαια και της ελεύθερης παραλίας που «αρπάξαμε» από τον ιδιώτη που την εκμεταλλευόταν, ρίχνοντας τα κάγκελα- ο αιγιαλός και ο βυθός της θάλασσας(!!!).

Το ... «Πάρκο»

■ Προβλέπεται Πάρκο Πρασίνου και Αναψυχής, έκτασης τουλάχιστον 2.000 στρεμμάτων. Το πραγματικό πάρκο θα είναι όμως κατά πολύ μικρότερο για τους εξής λόγους:

■ Μέσα στο «πάρκο» θα επιτρέπονται τα πάντα: αναψυκτήρια, αθλητικά κτήρια, πολιτιστικά κέντρα, κινηματογράφοι, θέατρα, νυχτερινά κέντρα, σχολεία, νοσοκομεία, παιδικοί σταθμοί, μουσεία, αμαξοστάσια, δεξαμενές, ελικοδρόμιο, κλπ.

Επίσης, τα κτήρια (μόνα τους, χωρίς τον περιβάλλοντα χώρο τους) θα μπορούν να καλύπτουν τα 300 στρέμματα του πάρκου. Ο περιβάλλον χώρος των κτηρίων αυτών (πχ αυλή σχολείου, χώροι για τραπεζοκαθίσματα, κλπ) θα είναι επίσης μέρος του πάρκου!!!!

■ Οι υπαίθριοι χώροι εκθέσεων, συναυλιών, ελικοδρόμιο κ.ά δεν είναι κτήρια, αλλά θα μειώσουν περαιτέρω την έκταση του πράσινου.

■ Και, τέλος, το «πάρκο» θα διαθέτει «εσωτερικό οδικό δίκτυο και δίκτυο πεζοδρόμων και ποδηλατοδρόμων, υπόγειους και υπαίθριους χώρους στάθμευσης», σε ποσοστό που δεν ορίζεται, και θα είναι και αυτά κομμάτι του «πάρκου»! Επίσης, **πουθενά δεν αναφέρεται ότι το «πάρκο» αυτό θα είναι κοινόχρηστο!!! Αντίθετα, αφού όλος ο χώρος θα είναι ιδιωτικός, η παρουσία μας σε οποιοδήποτε σημείο θα επιτρέπεται βέβαια, αλλά ...με χρηματικό αντίτιμο**

Ο λογαριασμός ...στους κυρίους!(...εμάς)

■ Τα αναγκαία έργα εξωτερικής υποδομής - και τα έξοδά τους(!)(ηλεκτροδότηση, αποχετευτικό και οδικό δίκτυο, η κατεδάφιση των υποδομών που θα κριθούν περιττές, η άρση των διαδρόμων προσγείωσης και λοιπά) **πρέπει να αναληφθούν από δημόσιους φορείς για την εξυπηρέτηση του Μητροπολιτικού Πόλου.**

1. *FAST TRACK - Διαδικασία Ταχείας Αδειοδότησης, η οποία καθορίζει ενέλικτες διαδικασίες για τη*

γρήγορη έκδοση αδειών υλοποίησης στην Ελλάδα έργων που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, παρακάμπτοντας δικαιώματα και νομοθεσίες

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, (ΥΠΕΚΑ) με ένα άνευ προηγουμένου (και προσχημάτων) νομοσχέδιο, συστήνει την ανώνυμη εταιρεία «Ελληνικό – Εταιρεία Διαχείρισης και Αξιοποίησης Ακινήτων Ελληνικού Αεροδρομίου Α.Ε.», για να φέρει σε πέρας το πλήρες ξεπούλημα της έκτασης στην οποία μέχρι πρόσφατα το ΥΠΕΚΑ προσπαθούσε να πείσει ότι θα φτιάξει ένα από τα σημαντικότερα και μεγαλύτερα πάρκα της Ευρώπης. Στο νομοσχέδιο αυτό που μέχρι πρότινος ονομαζόταν Πάρκο , αίφνης...

*μετονομάζεται σε Πόλο: « Για τη συνδυασμένη ανάπτυξη των ακινήτων του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού, του πρώην Ολυμπιακού Κέντρου Ιστιοπλοΐας Αγίου Κοσμά και του Εθνικού Αθλητικού Κέντρου Νεότητας (Ε.Α.Κ.Ν.) Αγίου Κοσμά, όπως αυτά εμφανίζονται στα τοπογραφικά διαγράμματα του άρθρου 7 και συγκροτούν από κοινού τον **Μητροπολιτικό Πόλο Ελληνικού – Αγίου Κοσμά**, καταρτίζεται και εγκρίνεται Σχέδιο Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης κατά τις διατάξεις του παρόντος...».*

(<http://www.opengov.gr/minenv/?p=3729>)

ΟΙ ΜΥΘΟΙ...

«Θα βρούμε δουλειές εμείς και τα παιδιά μας».

Κυβερνητικοί εκπρόσωποι και μεγαλοδημοσιογράφοι προσπαθούν να μας χτυπήσουν εκεί που μας πονάει. Μιλάνε για τις νέες θέσεις εργασίας και την «ανάπτυξη» που θα έρθει. **Αποκρύπτουν, φυσικά, ότι στο νέο εργοτάξιο θα εφαρμοστούν τα νέα μοντέλα απάνθρωπης υπερεκμετάλλευσης. Αποκρύπτουν τον ελαστικό και μη σταθερό χαρακτήρα αυτής της εργασίας.** Δεν κλείνουμε τα μάτια μπροστά στην ανάγκη. Κατανοούμε όσους λένε «καλύτερα 350 ευρώ από το μηδέν εισόδημα». Πολλοί από εμάς βρισκόμαστε στην ίδια κατάσταση. Αν δούμε, όμως, λίγο συνολικά την πορεία της ανεργίας, που διαρκώς αυξάνεται, και την ίδια στιγμή όσους έχουν δουλειά να δουλεύουν πάρα πολλές απλήρωτες υπερωρίες, θα καταλάβουμε ότι οι όροι απασχόλησης, τελικά, δεν είναι αποτέλεσμα της οικονομικής ανάπτυξης, αλλά των εργατικών κατακτήσεων. **Μόνο όσο οι εργαζόμενοι αντιστέκονται και αγωνίζονται αυτοοργανωμένα και μαζικά, βελτιώνονται οι συνθήκες της εκμετάλλευσής μας.** Μόνον, σε αυτούς τους αγώνες υπάρχει ελπίδα για ριζική αλλαγή της κατάστασης. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, δεν μπορούν να παίζουν συνεχώς με τον πόνο μας και να δίνουν το άλλοθι της ανεργίας σε κάθε τερατούργημα που ετοιμάζουν.

Εξάλλου, οι Ολυμπιακοί αγώνες μάς έχουν αφήσει ένα πολύ μεγάλο μάθημα για παρακαταθήκη. Τόσο τα ολυμπιακά έργα, όσο και άλλα παραπλήσια μεγάλα έργα δε χρησιμοποιήθηκαν για να βρούμε εμείς δουλειές, αλλά για να εντείνουν την εκμετάλλευση σε βάρος μας και τους διαχωρισμούς στις τάξεις του προλεταριάτου. Έντεχνα και υποκριτικά, οι μεγαλοεργολάβοι- που πλούτιζαν από τις μίζες- έβαλαν απέναντί μας τους μετανάστες, τους οποίους χρησιμοποίησαν ως μαύρους και ανασφάλιστους εργάτες. Εδώ, ας ξεκαθαρίσουμε κάτι : έχουμε πλήρη συναίσθηση πως εμείς και οι μετανάστες εργάτες είμαστε το ίδιο θύματα της απληστίας των αφεντικών. Άλλωστε, τα ίδια τα αφεντικά βολεύονται με τα(διάτρητα για τις ανάγκες των επιχειρήσεων

τους και της μαφίας, αλλά...) δήθεν «κλειστά», σύνορα που δημιουργούν παράνομους εργάτες κι έτσι ρίχνουν τα μεροκάματα σε όλους μας.

Ας μη βαυκαλιζόμαστε. Σήμερα, που οι ίδιοι με τις οικονομικές-πολιτικές επιλογές τους, έχουν επιβάλλει περίπου 1.000.000 ανέργους, είναι αστείο με το καρότο των θέσεων εργασίας, να επιχειρούν να μας απογυμνώσουν από ένα τόσο σημαντικό μέρος του κοινωνικού πλούτου.

Ας διδαχτούμε από τα Ολυμπιακά έργα και ας τα πάρουμε σαν παράδειγμα για το τι πρόκειται να γίνει στο Αεροδρόμιο. Ας θυμηθούμε τις άθλιες συνθήκες εργασίας και τα εργατικά ατυχήματα που δεν αποζημιώθηκαν ποτέ καθώς και τους νεκρούς μετανάστες που οι εργολάβοι αποσιώπησαν.

« Θα ανοίξουν μαγαζιά, γραφεία και επιχειρήσεις. Θα τονωθεί η περιοχή του Ελληνικού και όλες οι γύρω περιοχές από την εμπορική κίνηση».

Με την κρίση έπηξε το μάτι μας στα **ΠΩΛΕΙΤΑΙ** και στα **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ**. Η Αττική διαθέτει αδιάθετα διαμερίσματα, γραφεία και καταστήματα, ικανά να στεγάσουν τις προβλεπόμενες (μικρές) αυξήσεις πληθυσμού και απασχόλησης έως το 2030!

Η προσφορά έχει υπερκεράσει τη ζήτηση εδώ και 4 χρόνια, και μεγάλο μέρος των κτισμένων (κατοικιών, καταστημάτων και γραφείων) παραμένουν αδιάθετα.(βλέπε παρακάτω πίνακα)

▶ Ξενοίκιαστα καταστήματα στο κέντρο της Αθήνας

Περίοδος	Εμπορικό τρίγωνο	Κεντρικοί δρόμοι	Σύνολο
A' εξάμ. 2007	14,90 %	11,30 %	13,40 %
B' εξάμ. 2007	15,00 %	12,00 %	13,80 %
A' εξάμ. 2008	14,70 %	15,49 %	15,10 %
B' εξάμ. 2008	16,10 %	16,30 %	16,20 %
A' εξάμ. 2009	17,00 %	16,40 %	16,70 %
B' εξάμ. 2009	17,20 %	16,30 %	16,70 %
A' εξάμ. 2010	18,70 %	16,70 %	17,70 %

Σημ.: Τα ποσοστά υπολογίζονται επί του συνόλου των διατιθέμενων επαγγελματικών χώρων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η αρχή... (Στιγμιότυπο από τα έργα που είχε αναλάβει η εταιρία του Δ. Γεωργόπουλου για την κατασκευή του αεροδρομίου στο Ελληνικό το **1957**.)

...και η κατάληξη...!

Πόντιοι πρόσφυγες στο Χασάνι πριν γίνει αεροδρόμιο.

Φωτογραφίες από την δεντροφύτευση στις **4**
Μαρτίου **2012** από τον αυτοδιαχειριζόμενο Αγρό.

Φωτογραφίες από δράσεις ενάντια στο ξεπούλημα του πρώην αεροδρομίου.

Κάθε νέο Mall ή Multiplex νεκρώνει ισάριθμα καταστήματα των τοπικών κέντρων της πόλης, με επιπτώσεις στις θέσεις εργασίας και στον πολεοδομικό ιστό³. Σε όσους περιμένουν έσοδα και κέρδη από την «αξιοποίηση» των ακινήτων τους, εμείς έχουμε να πούμε ότι το μόνο που βλέπουμε να έρχεται είναι ένα κύμα κατεστραμμένων μικροεπιχειρηματιών που θα ζητιανεύουν και αυτοί μια θέση στην, ήδη κορεσμένη, αγορά εργασίας. Εξάλλου αυτός είναι ο κλασικός τρόπος με τον οποίο το καπιταλιστικό σύστημα θρέφεται, παράγοντας μισθωτούς και αφομοιώνοντας τις ατομικές μας περιουσίες.

«Χρειαζόμαστε έσοδα για να πληρώσουμε το χρέος, ενώ τα έξοδα συντήρησης του πρώην αεροδρομίου είναι δυσβάσταχτα»!

Δε μας πείθουν με το δήθεν δέλεαρ των εσόδων. Αυτή η επερχόμενη συμφωνία με τους επενδυτές, δεν πρέπει να είναι και τόσο «καλή», όσο πάνε να μας πείσουν ότι είναι: Το αεροδρόμιο του Ελληνικού μαζί με την παραλία του Αγ. Κοσμά έχουν μεταφερθεί στο Ταμείο Αξιοποίησης Δημόσιας

Περιουσίας του Δημοσίου και **κυριολεκτικά χαρίζονται**, για 5 δισ. ευρώ (εκτιμήσεις εγχώριων οικονομικών κύκλων), δηλαδή όσο σχεδόν είναι το ποσό για τόκους δημόσιου χρέους τριών μηνών περίπου **ΜΟΝΟ**. Δύο είναι τα εξοργιστικά. Πρώτον, πως η σημερινή αντικειμενική αξία του χώρου αυτού είναι 20 δισ ευρώ. Και δεύτερον, πως τα έξοδα κατεδάφισης και των υποδομών για τα έργα κοινής ωφέλειας(βλ. πιο πάνω τελευταίο μέρος του νομοσχεδίου)θα τα χρεωθεί το δημόσιο και όχι οι ιδιώτες!!!Είναι ενδεικτικό πως ακόμη και το κόστος άρσης του Αεροδιαδρόμου είναι τόσο υψηλό, που στους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν το επιδίωξαν! Οι εργολάβοι θα βγάλουν δεκάδες εκατομμύρια μόνο από την καταστροφή του.

Από την άλλη, τα έξοδα του αεροδρομίου που το κράτος χρησιμοποιεί ως μοχλό εκβιασμού για να το εκποιήσει , είναι έξοδα που το ίδιο σκοπίμως έχει δημιουργήσει, καθυστερώντας τις απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις με αποτέλεσμα να μην εισπράττονται τα μισθώματα από τα ολυμπιακά ακίνητα. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει δώσει ο πρόεδρος της «Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ», κ. Παναγιώτου, σε δημοσίευμα της «Καθημερινής» (2010, 29 Σεπτεμβρίου), **οι επιχειρηματίες οι οποίοι έχουν κυρίως μακροχρόνιες συμβάσεις, διέκοψαν τις πληρωμές προς το Ελληνικό Δημόσιο μετά το 2008.** Έτσι οι δύο κρατικές εταιρείες που διαχειρίζονται το χώρο («Ολυμπιακά Ακίνητα Α.Ε.» και «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.») δεν εισπράττουν τα πιστοποιημένα χρέη, όπως δικαιούνται σύμφωνα με τις υπογεγραμμένες συμβάσεις. Είναι, λοιπόν, επίπλαστη και κατασκευασμένη η άποψη αυτή που θέλει το χώρο και τις εγκαταστάσεις του αεροδρομίου να παρουσιάζονται πολυέξοδες, γιατί σύμφωνα με τα στοιχεία, αν όλα γίνονταν κανονικά τα χρήματα θα έφταναν να συντηρείται το αεροδρόμιο και οι εγκαταστάσεις του, χωρίς να χρειαστεί καμία εκποίηση. Κατά τη γνώμη μας, η τακτική αυτή του κράτους δεν οφείλεται σε αδέξιους και ανάξιους χειρισμούς· αντίθετα, είναι στρατηγική και σκόπιμη και οδηγεί στην απαξίωση του χώρου και στην τεχνητή παρουσίασή του, ως ζημιογόνου.

Δε μας εκπλήσσει. Αυτή είναι η συνήθης τακτική, κάθε φορά που μια κοινωνική κατάκτηση μεθοδεύεται να φύγει από εμάς και να χαριστεί στους

«επενδυτές», όπως είθισται –κοσμίως- να ονομάζονται οι μεγαλοκαρχαρίες του κεφαλαίου.

«Θα αυξηθούν οι αντικειμενικές αξίες και οι περιουσίες μας θα αποκτήσουν μεγαλύτερη αξία»!

Θα αυξηθούν οι αντικειμενικές αξίες. Αυτό είναι βέβαιο. Αλλά τι ειρωνεία! Μόνο για το καλό μας δεν είναι. Με τα χίλια ζόρια αποκτήσαμε ένα σπίτι για την οικογένειά μας, με τα χίλια ζόρια προσπαθούμε να το κρατήσουμε. Δεν είμαστε κτηματομεσίτες και ο κόσμος του real estate φαντάζει τόσο ξένος σε εμάς. Καταλαβαίνουμε, πάντως, πως, δυστυχώς, σ' αυτήν την ιστορική συγκυρία, είναι σφοδρή η επίθεση στην ακίνητη περιουσία και μέλλεται να κλιμακωθεί κι άλλο.

Η εξομοίωση αντικειμενικών και εμπορικών αξιών- που δρομολογούν- και η φορολόγηση με βάση τα τεκμήρια μάς οδηγεί στο εξής αδιέξοδο : από τη μια, θα πληρώνουμε αυξημένους φόρους σαν ιδιοκτήτες και από την άλλη, αν θέλουμε να πουλήσουμε, **για να γλυτώσουμε τη φοροεπιδρομή, θα βγάλουμε κυριολεκτικά στο σφυρί τα σπίτια μας**, αφού οι εμπορικές αξίες, λόγω της κρίσης στην αγορά ακινήτων, καταρρακυλάνε ολοένα και χαμηλότερα. Ούτε στα παιδιά μας δε θα μπορούμε να μεταβιβάσουμε ένα σπίτι, αφού και οι φόροι μεταβίβασης αυξάνονται ραγδαία. Έτσι είναι που θα γίνουμε ενοικιαστές στα ίδια μας τα σπίτια... Έτσι είναι που η ανάπτυξη, που αφελώς ονειρευόμαστε, είναι του κεφαλαίου και μόνο, και στην πραγματικότητα οικοδομείται πάνω στη δική μας συρρίκνωση και μαρασμό... **Ονειρεύονται το ευρωπαϊκό μοντέλο, στο οποίο τα περισσότερα σπίτια ανήκουν σε μεγάλες εταιρείες.**

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΟΤΙ ΘΑ
ΟΡΘΟΠΟΔΗΣΟΥΜΕ
ΠΟΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ:

ΠΟΥ ΝΑ ΞΕΡΩ:
ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΤΙΣ ΕΧΕΙΣ ΕΣΥ.

...ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ήδη, αυτό που πρωταγωνιστεί, καθώς όλοι οι μύθοι καταρρίπτονται, είναι πως η «αξιοποίηση» του αεροδρομίου αποτελεί από τη δική μας οπτική ένα αμετανόητο και ανεπιθύμητο άλμα για τη φτωχοποίησή μας. Όσο οι ουρανοξύστες θα υψώνονται και οι διάφοροι επενδυτές τύπου Μπόμπολα θα αναπτύσσονται, τόσο εμείς θα αποκοβόμαστε από κάθε στοιχείο ατομικής περιουσίας, που θα μπορούσε να συντελεί σε μια μικρή ανεξαρτησία μας από την εκμετάλλευση του κεφαλαίου. Εντελώς αντίθετα, απ' ό,τι ευαγγελίζονται, η καταστροφή της μικροϊδιοκτησίας, που φέρνει η εκποίηση και η συνακόλουθη υπερεκμετάλλευση του χώρου του αεροδρομίου, θα εμπλουτίσει την εφεδρική στρατιά των ανέργων που ήδη έχει δημιουργηθεί.

Δεν τσιμπάμε επομένως με τις πλαστές ωφέλειες. Αντίθετα, ξέρουμε πως η **κατασκευή μιας πόλης μέσα στην πόλη** θα επιφέρει μια σειρά από επιπλέον πραγματικά προβλήματα που θα χειροτερέψουν και την ποιότητα ζωής μας. Τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουμε στην καθημερινότητά μας με ένα τέτοιο έργο παρουσιάζονται αναλυτικότερα παρακάτω:

- Κοινωνικά: διαλύεται η αίσθηση της γειτονιάς. Δεν υπάρχουν ελεύθεροι χώροι για συνέντευξη και παιχνίδι, για διασκέδαση χωρίς πρόγραμμα και αυθόρμητη κοινωνικοποίηση.³ Όταν λείπει ο δημόσιος χώρος, όπου όλοι είναι ίσοι, και κυριαρχούν οι ναοί της κατανάλωσης, αυτοί που έχουν χρήματα γίνονται πελάτες, ενώ οι υπόλοιποι είναι αποκλεισμένοι.

- Περιβαλλοντικά: Αυξημένοι ρύποι, θερμικές νησίδες και πλημμύρες στις πόλεις. Μεγάλη χρήση κλιματιστικών που είναι εξαιρετικά ενεργοβόρα. Εδώ να σημειωθεί ότι στην Αθήνα αναλογούν 2,5τμ πρασίνου ανά κάτοικο, ενώ σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες φτάνουν τα 9τμ! Μετά τις εκτεταμένες πυρκαγιές στην Πάρνηθα, στην Πεντέλη και τον Υμηττό η ζωή στη μητρόπολη έχει γίνει ανυπόφορη· το βιώνουμε όλοι πειστικά τα καλοκαίρια. Ο χώρος του αεροδρομίου είναι η τελευταία ευκαιρία που μας απέμεινε, ώστε να αποκτήσουμε χώρο υψηλού πρασίνου (δέντρα, όχι λιβάδια-γκαζόν).

Παράλληλα, έχει εκπονηθεί μελέτη για ένα νέο αυτοκινητόδρομο που θα διευκολύνει τους ιδιοκτήτες αυτής της ιδιότυπης ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ, που θα αποτελείται από μεζονέτες και πισίνες, να περνάνε από την παραλία μέσα από τη Σήραγγα Υμηττού στο «Ελ. Βενιζέλος».

Σχεδιάζονται 3 τερατώδη οδικά έργα: 2 κόμβοι (με τη Λεωφόρο Ποσειδώνος και τη Λεωφόρο Βουλιαγμένης), και ένας ημικόμβος που καταστρέφει το πάρκο Αεροπορίας το οποίο είναι μια ζώνη υψηλού πρασίνου, με εμβαδόν 110 στρέμματα και τουλάχιστον 1500 δέντρα, εκ των οποίων πάνω από τα 230 είναι ευκάλυπτοι ύψους 20 με 30 μέτρων.³

- Υγείας: Η έλλειψη ελεύθερων χώρων και πράσινου και η υποβάθμιση του περιβάλλοντος της πόλης επιβαρύνουν την υγεία των πολιτών, με αποτέλεσμα τη μείωση του προσδόκιμου ζωής τους. Η ρύπανση φτάνει από τους Θρακομακεδόνες μέχρι τη Βούλα. Στην Αττική, περίπου 5.500 εισαγωγές στα νοσοκομεία ετησίως μπορούν να αποδοθούν στη ρύπανση που επιβαρύνει τους πνεύμονες και την καρδιά, σχετίζεται με καρκίνους και πυροδοτεί αλλεργίες.³

- Οικονομικά: Όλα τα παραπάνω προβλήματα, περιβαλλοντικά και υγείας, κοστίζουν σε θεραπείες και αποζημιώσεις, που καταβάλλονται τόσο από εμάς,

όσο και από τα ασφαλιστικά ταμεία. Επιπλέον, αθλούμαστε και διασκεδάζουμε σε ιδιωτικούς χώρους. Έτσι η αναψυχή και η άθληση κοστίζουν ακριβά, και, όσοι δεν έχουμε να πληρώσουμε (χαμηλόμισθοι, ηλικιωμένοι και πολυμελείς οικογένειες) περιοριζόμαστε στα σπίτια μας. Σε κάθε αργία, η φυγή από τις πόλεις στην ύπαιθρο κοστίζει σε ζωές, καύσιμα και διόδια.³

3. Τα στοιχεία από: «Μητροπολιτικό Πάρκο Ελληνικού, Ελεύθεροι Δημόσιοι Χώροι και Επενδυτικές αυθαιρεσίες», Νατάσσα Τσιρώνη Δρ Αρχιτέκτων Πολεοδόμος

...ΚΑΙ Η ΛΥΣΗ

Όλοι εμείς, οι κάτοικοι του Ελληνικού-Αργυρούπολης είμαστε αποφασισμένοι να μην αφήσουμε τα πράγματα στην τύχη τους. Αυτή η έκταση μας ανήκει. Δεν ανήκει ούτε στην εκάστοτε κυβέρνηση, ούτε σε επενδυτικούς ομίλους.

Δηλώνουμε αποφασιστικά ότι δε μας ταιριάζει ο ρεαλισμός της υποταγής. Κάνουν λάθος όσοι νομίζουν ότι- έστω- και αυτή η συμβιβαστική λύση που το κράτος προτείνει, (με μερικά στρέμματα πράσινου) μπορεί χωρίς αγώνες να εξασφαλιστεί. Αν δε βρουν αντίσταση, η όρεξή τους δεν πρόκειται να σταματήσει! Όσο εύκολα ξεφυτρώνουν μεγάλες ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις, τόσο δύσκολα φυτρώνει το πράσινο που υπόσχονται. Ακόμα και αυτή η σημερινή κατάσταση, όπου δεκάδες φορείς αξιοποιούν το δημόσιο χώρο με δενδροφυτεύσεις, κοινωνικά ιατρεία κ.ά. είναι προτιμότερη μπροστά στην κλοπή που ετοιμάζεται. Μέσα στον ευρύτερο χώρο που πρόκειται να εκποιηθεί, λειτουργούν σήμερα 60 φορείς, πχ. το Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών και διάφοροι ναυταθλητικοί σύλλογοι στην παραλία, οι σύλλογοι Ποντίων και Κρητών στην πρώην Αμερικάνικη βάση, κέντρα περίθαλψης (ΟΚΑΝΑ) και εκπαίδευσης ΑμΕΑ καθώς και βασικές υποδομές του Δήμου, όπως το κοινωνικό ιατρείο, το πολιτιστικό κέντρο κλπ. αλλά και ο αυτοδιαχειριζόμενος

«Αγρός». Προτιμούμε το Ελληνικό να είναι «αναξιοποίητο», παρά να συμβιβαστούμε με τα σχέδια που μας παρουσιάζουν.

Ιδανική συνθήκη για εμάς είναι ο χώρος του αεροδρομίου να εξελιχθεί σε ένα χώρο εξοχικό με υψηλή, φυσική -κατά το δυνατό –βλάστηση, σε ένα χώρο όπου θα μπορούμε να αθλούμαστε, να περιδιαβαίνουμε και να χαιρόμαστε χωρίς αντίτιμο .Διεκδικούμε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, να αποφασίζουμε ανάλογα με τις ανάγκες μας δηλαδή, εμείς κάθε φορά κι όχι οι ιδιώτες , τι θέλουμε να γίνεται σε αυτόν το χώρο. Προϋπόθεση , βέβαια, για όλα αυτά είναι να ανοίξει ο χώρος στο κοινό. Να μπορούμε να τον επισκεπτόμαστε, ανά πάσα στιγμή. Μόνο έτσι νοιώθεις ένα χώρο δικό σου, όταν είναι ενταγμένος στη ζωή σου και έχεις πρόσβαση σε αυτόν. Διαφορετικά, αν δεν τον έχεις, αν είσαι αποκλεισμένος, εύκολα τον «δίνεις».

Εύκολα λες: « Έλα μωρέ, και που κάθεται έτσι, και δε γίνεται τίποτα, καλύτερα είναι;» Αυτό το ξέρουν καλά, όσοι ενίσχυναν ασταμάτητα τις περιφράξεις και τα σύρματα από το 2001 μέχρι τώρα. Και είναι η ώρα τώρα να αρχίσουμε να τα ρίχνουμε. Όμορφα , ενωμένα και δυναμικά.

Πέρα από τις γενικεύσεις, ο χώρος του αεροδρομίου μπορεί, εν τέλει, να χρησιμοποιείται και για αυτοοργανωμένες καλλιέργειες, για τη δημιουργία αστικού αγρού.

Οι αστικοί αγροί συνδέθηκαν με την παραγωγή οικοτεχνικών τροφίμων και στήριξαν διατροφικά ομάδες βιομηχανικών εργατών που απολύθηκαν μαζικά σε περιοχές οικονομικής κρίσης στο Ντένβερ (ΗΠΑ).Το 1992 μετά την κοινωνική εξέγερση στο Λος Άντζελες, ένας μικρός αστικός αγρός κάλυψε τις διατροφικές ανάγκες περίπου 2.000 φτωχών ατόμων, ενώ οι αστικοί αγροί που δημιουργήθηκαν στη Λατινική Αμερική και στην Κούβα, την εποχή του εμπύργκο έσωσαν πολύ κόσμο.

Ο καπιταλισμός πάντοτε δημιουργούσε τεχνητή σπάνη(έλλειψη), κυρίως μέσω των «περιφράξεων», απαγορεύοντας δηλαδή στους κοινούς ανθρώπους την πρόσβαση στη γη, στη χρήση των προϊόντων της γης, καθώς και στους καρπούς της εργασίας τους. Η ανάπτυξη αστικού αγρού μέσα στο αεροδρόμιο μας βάζει στο δρόμο της επανοικειοποίησης της τροφής μας.

Ονειρευόμαστε μια απελευθερωμένη από το κέρδος γη, που θα βρίσκεται στην υπηρεσία των δικών μας αναγκών για ζωή, υγεία και κοινωνικό πλούτο.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Οι συλλογικότητες, οι συνελεύσεις γειτονιάς και τα αυτό-οργανωμένα εγχειρήματα, μακριά από λογικές ανάθεσης, με όλους εμάς για πρωταγωνιστές, **μπορούμε να αντισταθούμε και να εμποδίσουμε την εμπορευματοποίηση της ίδιας της ζωής μας.**

- ◆ Να ρίξουμε όλα τα συρματοπλέγματα που τα τελευταία χρόνια έφτασαν σε μήκος τα 56χμ. Να απελευθερώσουμε από κάθε εμπόδιο την πρόσβαση στο χώρο του πρώην αεροδρομίου, στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις και στην παραλία του αγίου Κοσμά.
- ◆ Θέλουμε να κάνουμε ποδηλατάδες χωρίς φουσκωτούς σεκιουριτάδες των καλοθρεμμένων επιχειρηματιών να μας λένε : **«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ! ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ»**. Δε θέλουμε καμιά οικοπεδοποίηση και οικιστική-οικοδομική ανάπτυξη.
- ◆ Θέλουμε να συνεχίσουν οι λαγοί να χοροπηδάνε ανάμεσα στον αυτοοργανωμένο ελαιώνα που φυτέψαμε. Θέλουμε το χώρο για δικές μας αυτοοργανωμένες καλλιέργειες, μαζικό και λαϊκό δωρεάν αθλητισμό, για περιπλάνηση πέρα από κέρδη και επιτήρηση, για πράσινο, για ανέξοδη ανάσα. Δεν παραχωρούμε ούτε εκατοστό στους ιδιώτες επενδυτές.
- ◆ Θέλουμε την παραλία ελεύθερη από τα μαγαζιά της νύχτας και τις καφετέριες, από τα τεχνητά νησιά κάθε μεγαλοπιασμένου χαλίφη. Θέλουμε να κατασκηνώνουμε και να κολυμπάμε χωρίς αντίτιμο.
- ◆ Θα ακολουθήσουμε το δρόμο που διάλεξαν οι Κερατιώτες και θα σταθούμε μπροστά στις μπουλντόζες. Δίπλα μας θα είναι όλοι όσοι δέχονται σήμερα τα χτυπήματα της κυριαρχίας, από την Αθήνα και όχι μόνο!

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.

Λευτεριά στους ελεύθερους χώρους.

Να μας αφήσουν «ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΥΣ»!

ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ, ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

*Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση Ελληνικού-
Αργυρούπολης Κάθε Πέμπτη 7:00 μ.μ. στην
πλατεία Σουρμένων, Ιασονίδου και
Τραπεζούντος*

<http://sineleysi-ellin-argyr.blogspot.gr/>

Πώς μπορείτε να αγοράσετε ή να πουλάτε τον ουρανό - τη ζέστα της γης; Για μας μοιάζει παράξενο. Η δροσιά του αγέρα ή το άφρισμα του νερού ωστόσο δε μας ανήκουν. Πώς μπορείτε να το αγοράσετε από μας; Κάθε μέρος της γης αυτής είναι ιερό για το λαό μου. Κάθε αστραφτερή πευκοβελόνα, κάθε αμμούδα στις ακρογιαλιές, κάθε θολούρα στο σκοτεινό δάσος, κάθε ξέφωτο και κάθε ζουζούνι που ζουζουνίζει είναι, στη μνήμη και στην πείρα του λαού μου, ιερό.

Απάντηση του Σιάτλ, αρχηγού
ινδιάνικης φυλής στον πρόεδρο
των Η.Π.Α. Φραγκλίνο Πηρς (1855)

Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση Ελληνικού-Αργυρούπολης

**Κάθε Πέμπτη 7:00 μ.μ. στην πλατεία Σουρμένων, Ιασωνίδου και
Τραπεζούντος**

<http://sineleysi-ellin-argyr.blogspot.gr/>